

des efterhaanden. Berthelsen, Høng, bruger i en af sine Bøger det Udtryk, at vi maa gøre Vurderingen til en Videnskab og en Kunst. Det vil sige, at inden det at vurdere er kommet op i et andet Plan, tror jeg ikke, De Herrer vil have nogen varig Fornøjelse af Grundskylden; thi selv om man vil indrømme om en Skat, at det er den ædleste og smukkeste Skat, en saadan Skat, at Finansministeren bliver et bedre Menneske alene ved at opkræve den, maa jeg sige, at naar Grundlaget er daarligt, saa hjælper ikke de skønneste Principper. Og er der en Ting, hvorved selv Grundlaget bliver daarligt, er det den uendelige Uensartethed, som jeg har set fra Egn til Egn. Det ærede 4de Medlem for Thisted Amt (Frøkjær) nævnte et Par Eksempler fra sit Erfaringsomraade, og jeg kender ogsaa nogle Eksempler. Jeg vil gerne sige, at som Statsskat kan efter min Mening Jordskylden ikke anvendes; thi den bliver uretfærdig i de forskellige Kredse. Jeg vil ogsaa gerne sige, at jeg vilde være meget ked af, at man skulde stemme for en Grundskyld som Statsskat.

Min Hovedtanke er da, at det var en Fejl, at Venstre og de Radikale i 1903 tvang os andre til at opgive Grundskatterne. De Herrer gjorde en Ting, for hvilken de ikke fortjener Ros og Anseelse, og som de forhaabentlig en Gang bliver straffet for. Men nu er det sket, og har man brudt med Princippet, og har man givet en vis Mand Faarene, saa lad ham tage Bukkene med, saa lad os gennemføre det Princip, at Formueskatten hører til Staten, men Grundskatterne til Kommunerne. Vi staar alligevel overfor den Tid, da vi skal skaffe Kommunerne nye Indtægter. I det Øjeblik vi staar overfor en Reform af Alderdomsforsørgelsen, maa det betænkes, at en saadan kun kan gennemføres, naar Kommunerne har nogle Penge. Jeg anser det for rigtigst at overdrage Ejendomsskylden til Kommunerne, og jeg finder, at det er det eneste, der er godt i dette Lovforslag, at Ejendomsskylden falder bort i den Forstand, at den bortfalder som Statsskat, men skal gaa over til Kommunerne.

Da den ærede Formand i Gaar tillod, at man rørte ved Grundskylden, selv om den tilfalder Kommunen, vil jeg gerne sige, at lige saa stærkt jeg er imod, at Grundskylden skal kunne bruges som Statsskat, ligesaa velvillig staar jeg overfor Tanken om, at den kan bruges som kommu-

nal Skat. Men jeg maa hævde, at som kommunal Skat kan og bør den ikke anvendes for stærkt, den bør vokse langsomt, indtil Vurderingsgrundlaget er i Orden, thi selv indenfor samme Kommune — selv om Fejlene naturligvis der ikke bliver saa store, som naar man tager det i Landsdele — har man Lov til at sige — det gælder særlig i Byerne —, at Skattens Grundlag, Vurderingen, er meget upaalidelig.

I Grundskatter opkræves der i Øjeblikket her i Landet 55—56 Mill. Kr., nemlig 32—33 Mill. Kr. i Ejendomsskyld og 23—24 Mill. Kr. i andre Ejendomsskatter. Jeg tror, at man ikke foreløbig skal gaa bort fra Ejendomsskylden, men skal nøjes med at reformere de andre Ejendomsskatter. Det vil sige, at de 23—24 Mill. Kr. skal man gradvis lave om til Grundskyld, Jordværdiskat, og foreløbig lade Ejendomsskylden ligge. Jeg tror, at det er galt og ogsaa uretfærdigt paa een Gang at gaa over til Jordskyld. Jeg vil have Lov til at sige, at allerede for blot 2—3 Aar siden vilde det have overtruffet Georgeistens, Hr. Berthelsens, Høng, dristigste Forventninger, hvis man havde foreslaaet at lægge en Snes Millioner i Skat paa Jordværdierne. Derfor er min Stilling den, at man bør gaa den Vej *ikke* at overføre Statens Ejendomsskyld til Kommunerne og at afløse gradvis indenfor Kommunerne de bestaaende Ejendomsskatter udenfor Ejendomsskylden, saaledes at man begynder f. Eks. med en halv Snes Millioner, indtil man naar op til at have afløst dem alle paa den Maade.

Et æret Medlem holdt et langt Foredrag om Bygningsafgiften. Jeg tror ikke, at Spørgsmaalet om en særlig Bygningssskat behøver at komme frem, thi naar Ejendomsskylden er paa den ene Side Bygningsafgift, paa den anden Side Jordskat, naar den med andre Ord er Summen af begge disse Størrelser, vil det saa ikke være lige saa godt at beholde noget af Ejendomsskylden i Stedet for foreløbig at lave det om og tage en helt ny Vurdering? En Vurdering af Bygningerne vilde i Øjeblikket være ganske misvisende paa Grund af de særlige Forhold paa Byggeomraadet.

Jeg vil gerne have Lov til paa et ganske afgørende Punkt at tage Afstand fra det ærede Medlem, der talte sidst. Jeg vil sige, at Staten har slet ingen Ret til at faa en Bygningsafgift. Bygningsafgiften er efter Nytteprincippet en kommunal Af-